

Simpozij OBDOBJA 40

Durda Strsoglavec

Dve antologiji dveh poezij dveh pesnikov

objavljeno v:

Darja Pavlič (ur.): *Slovenska poezija. Obdobja 40*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2021.

<https://centerslo.si/simpozij-obdobja/zborniki/obdobja-40/>

© Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, 2021.

Obdobja (e-ISSN 2784-7152)

Univerza v Ljubljani
Filozofska fakulteta

DVE ANTOLOGIJI DVEH POEZIJ DVEH PESNIKOV

Đurđa Strsoglavec

Filozofska fakulteta, Ljubljana
durda.strsoglavec@guest.arnes.si

DOI:10.4312/Obdobja.40.539-546

Prispevek predstavlja antološki izbor slovenske poezije v hrvaškem prevodu in antološki izbor hrvaške poezije v slovenskem prevodu, ki sta nastala v sodelovanju pesnikov, prevajalcev in prijateljev Cirila Zlobca in Slavka Mihalića. Prva izdaja *Antologije slovenske poezije*, ki jo je pripravil Ciril Zlobec in redakcijsko uredil Slavko Mihalić, je na Hrvaškem izšla leta 1974, druga, malenkostno razširjena, leta 1981 in tretja, precej razširjena, leta 1993. *Antologija hrvaške poezije*, ki jo je pripravil Slavko Mihalić in redakcijsko uredil Ciril Zlobec, je v Sloveniji izšla leta 1975.

Antologija slovenske poezije, *Antologija hrvaške poezije*, slovenska poezija v hrvaškem prevodu, hrvaška poezija v slovenskem prevodu

This paper introduces an anthological selection of Slovene poetry in Croatian translation and one of Croatian poetry in Slovene translation that are the result of cooperation between two poets, translators and friends, Ciril Zlobec and Slavko Mihalić. The first edition of the *Antologija slovenske poezije* (Anthology of Slovene poetry) prepared by Ciril Zlobec and edited by Slavko Mihalić was published in Croatia in 1974, the second, slightly expanded, in 1981, and the third, more expanded, in 1993. The *Antologija hrvaške poezije* (Anthology of Croatian poetry) prepared by Slavko Mihalić and edited by Ciril Zlobec was published in Slovenia in 1975.

Antologija slovenske poezije (Anthology of Slovene poetry), *Antologija hrvaške poezije* (Anthology of Croatian poetry), Slovene poetry in Croatian translation, Croatian poetry in Slovene translation

1 Uvod

V sedemdesetih letih 20. stoletja sta druga za drugo izšli »sosedski« pesniški antologiji, najprej na Hrvaškem *Antologija slovenske poezije* (1974) v izboru Cirila Zlobca in nato v Sloveniji *Antologija hrvaške poezije* (1975) v izboru Slavka Mihalića. *Antologija slovenske poezije* je predvsem po Mihalićevezi zaslugi doživela kar tri izdaje. Antologiji sta plod pesniškega, prevajalskega in antologijskega (v dobesednem in prenesenem pomenu) sodelovanja kolegov in prijateljev, ki sta bila pri tem podjetju drug drugemu urednik, redaktor, korektor in prevajalec.

2 *Antologija slovenske poezije*, prvič

Založba Školska knjiga je prvo izdajo Zlobčevega antologijskega izbora slovenske poezije v hrvaškem prevodu izdala leta 1974. V antologijo nas vpelje **Uvod**, v katerem

Zlobec poda zgodovinski, literarnozgodovinski in jezikovni oris slovenske poezije oz. lirike kot »najvitalnejšega dela« slovenske književnosti (Zlobec 1974: 5). Pesniki so predstavljeni z daljšimi zapisi, ki zajemajo osnovne bio- in bibliografske podatke ter oris njihovih poetik, in razvrščeni po naslednjih obdobjih: **predprešernovsko obdobje** (Valentin Vodnik), **France Prešeren** (France Prešeren), **obdobje realizma in romantike** (Fran Levstik, Simon Jenko, Josip Stritar, Simon Gregorčič, Anton Aškerc), **moderna** (Dragotin Kette, Ivan Cankar, Oton Župančič, Josip Murn), **pesniki med obema vojnama** (Alojz Gradnik, Lily Novy, Pavel Golia, Fran Albreht, Igo Gruden, Tone Seliškar, Miran Jarc, Anton Vodnik, Vida Taufer, Srečko Kosovel, Mile Klopčič, Božo Vodušek), **lirika narodnoosvobodilnega boja in revolucije** (v tem poglavju najdemo uvod, pojasnilo, zakaj je temu obdobju namenjeno posebno poglavje; zastopani so pesniki Matej Bor, Oton Župančič, Kajuh, Jože Brejc, France Kosmač, Jože Šmit, Janko Glazer, Peter Levec, Edvard Kocbek, Cene Vipotnik, Jože Udovič in Ivan Minatti, pri čemer pesmi istega pesnika niso združene, temveč si sledijo bodisi po časovni bodisi po tematski logiki), **sodobna poezija** (Edvard Kocbek, Jože Udovič, Matej Bor, Bogomil Fatur, Cene Vipotnik, Ivan Minatti, Ciril Zlobec, Lojze Krakar, Tone Pavček, Janez Menart, Dane Zajc, Gregor Strniša, Kajetan Kovič, France Forstnerič, Veno Taufer, Saša Vegri, Svetlana Makarovič, Ervin Fritz, Tomaž Šalamun, Tone Kuntner), **pesniki za mejama** (»pjesnici iza granica«; tudi v tem poglavju najdemo uvodno pojasnilo, da si v »poglavju, namenjenem sodobni liriki, posebno pozornost zasluži skupina pesnikov, ki živijo in delajo v Avstriji in Italiji [...] in jim praviloma vedno dodamo oznako 'zamejski'«¹ (Zlobec 1974: 295); zastopani so Miroslav Košuta, Marko Kravos, Andrej Kokot in Gustav Januš).

Temu sledi Zlobčeva **Opomba**, v kateri najprej »posebej izpostavi nekatere dotlej objavljene antologije in kritične izbore slovenske lirike« (Zlobec 1974: 305), razvrščene v naslednje sklope: **splošne antologije** (izdaje v slovenščini, izdaje v jugoslovanskih jezikih, izdaje v tujih jezikih), **antologije sodobne lirike** (izdaje v slovenščini, izdaje v tujih jezikih), **tematske antologije**, nato pa predstavi še kriterije, ki jih je upošteval pri izboru – predvsem osebni okus in estetska načela, pri čemer ugotavlja, da se njegov osebni pristop h gradivu pravzaprav ne razlikuje od stališča moderne slovenske literarne zgodovine in kritike, ki v slovenski liriki izpostavljata tri izrazito pomembna obdobja: »Prešerna, četverico moderne, nadaljevanje moderne v delih Gradnika in Kosovela ter čas po drugi svetovni vojni in revoluciji, ki je z vsebino, izrazom in močjo ustvarjalcev izredno bogat in odprt v vse smeri« (Zlobec 1974: 307).

Nato sledi poglavje **Ob prevodih**, v katerem redaktor in eden od prevajalcev Slavko Mihalič pojasni, da v antologijo niso vključili sicer redkih obstoječih prevodov,² temveč so vsi prevodi novi, da v njej ni t. i. informativnih prevodov, ko se tudi rimana pesem prevaja s prostim verzom, zelo malo pa je tudi prostih prepesnitev, v kakršnih prevajalec

1 »[...] u pravilu uvijek pridajemo epitet 'zagranični', čime ih opredeljujemo u Slovence što doduše žive 'iza' državne granice, no nisu otkinuti od svog prirodnog nacionalnog i kulturnog prostora« (Zlobec 1974: 295).

2 Vključen je zgolj prevod Ivana Gorana Kovačiča (P. Golia, *Črna rokavica*).

samo variira pesniško gradivo – prevajalci, »tudi sami pesniki, so ubrali srednjo pot: v največji meri so upoštevali izvornik in v mediju hrvaškega jezika in hrvaškega pesništva iskali najprimernejše ustreznike. Pri tem so ravnali ravno tako različno, kakor se med sabo razlikujejo kot pesniki« (Zlobec 1974: 310). Pesmi so prevedli **Vladimir Gerić** (D. Kette, J. Murn, F. Albreht, S. Kosovel, J. Udovič, B. Fatur), **Zvonimir Golob** (J. Menart), **Ivan Goran Kovačić** (P. Golia), **Slavko Mihalić** (O. Župančič, T. Seliškar, S. Kosovel, M. Bor, C. Vipotnik, I. Minatti, E. Kocbek, J. Udovič, B. Fatur, C. Zlobec, L. Krakar, T. Pavček, D. Zajc, G. Strniša, K. Kovič, F. Forstnerič, V. Taufer, S. Vegri, S. Makarovič, E. Fritz, T. Šalamun, T. Kuntner, M. Košuta, M. Kravos, A. Kokot, G. Januš), **Nikola Miličević** (O. Župančič, A. Gradnik), **Luko Paljetak** (V. Vodnik, F. Prešeren, F. Levstik, S. Jenko, J. Stritar, O. Župančič, L. Novy, P. Golia, I. Gruden, T. Seliškar, A. Vodnik, Vida Taufer, M. Klopčič, B. Vodusek, M. Bor, J. Glazer, Kajuh, C. Vipotnik), **Vesna Parun** (D. Kette, I. Cankar, J. Murn, M. Jarc, S. Kosovel, Kajuh, J. Brejc, F. Kosmač, J. Šmit, P. Levec, C. Vipotnik), **Dragutin Tadijanović** (I. Cankar, A. Vodnik, E. Kocbek) in **Stanko Tomašič** (O. Župančič), vse drugo besedilo pa **Mirjana Hećimović**.

Zadnje poglavje (pred **Abecednim kazalom pesnikov in Kazalom**) je **Iz literature o slovenski poeziji**, v katerem so odlomki iz različnih esejističnih ali priložnostnih besedil avtorjev J. Stritarja (iz uvoda k Prešernovim *Poezijam* v zbirki *Klasje*, 1966), I. Cankarja (iz zapisa o Župančičevi poeziji v *Ljubljanskem zvonu*, 1904), O. Župančiča (iz govora na Prešernovi akademiji Društva slovenskih književnikov v Ljubljani 10. 2. 1926 in iz govora na mladinski Prešernovi akademiji v Mariboru 7. 3. 1926), J. Vidmarja (iz članka *Slovenska lirika v Naši sodobnosti*, 1960), M. Mejaka (iz članka *Sodobno slovensko pesništvo v Prešernovem koledarju*, 1970), J. Pogačnika (iz *Zgodovine slovenskega slovstva*, 1970) in B. Paternuja (iz članka *Slovenska poezija v Sodobnosti*, 1972).

3 *Antologija slovenske poezije, drugič*

Školska knjiga je leta 1981 objavila drugo izdajo *Antologije slovenske poezije*, ki se od prve nekoliko razlikuje. Malenkostno je spremenjen Zlobčev **Uvod**, npr. »U ovom je izboru posebnu pažnju dobila lirika ratnog razdoblja, vremena narodno-oslobodilačkog rata i narodne revolucije.« (Zlobec 1974: 18) iz prve izdaje je v drugi spremenjeno v »U ovom je izboru osobita pozornost pripala lirici ratnog razdoblja, vremenu narodnooslobodilačkog rata i narodne revolucije.« (Zlobec 1981: 18), poglavje o zamejskih pesnikih je zdaj poimenovano **pesniki čez meji** (»pjesnici preko granica«) in v uvodnem pojasnilu sta izraza »zagраниčni« in »iza državne granice« (gl. op. 1) zamenjana z izrazoma »prekogраниčni« in »preko državne granice« (Zlobec 1981: 319), v antologijo so uvrščeni še Jože Snoj (prev. S. Mihalić), Niko Grafenauer (S. Mihalić) in Ivo Svetina (S. Mihalić). V drugi izdaji so J. Udovič, M. Bor, I. Minatti, C. Zlobec, L. Krakar, T. Pavček, J. Menart, D. Zajc, K. Kovič, Veno Taufer, S. Makarovič, E. Fritz in T. Šalamun zastopani z dodatnimi pesmimi, M. Košuta je

v drugi izdaji predstavljen z dvema drugima pesmima kot v prvi (ohranjena je samo ena iz prve izdaje), M. Kravos pa s tremi drugimi (iz prve izdaje ni ohranjena nobena).

V drugi izdaji je tudi nekaj sprememb v prevodih, npr. v Mihaličevem prevodu Kocbekove pesmi *Konec igre* (v prvi izdaji *Konac igre*, v drugi izdaji *Svršetak igre*) in Paljetkovem prevodu V. Vodnika: v prvi izdaji beremo »Divlja koza prosto skače, / [...] brdjan s Minom po domače« (Zlobec 1974: 26), v drugi izdaji pa »Divokoza prosto skače, / [...] pastir s Minom po domače« (Zlobec 1981: 26); sprememba je tudi v opombi, pri verzu »brdjan s Minom«: »*brđan s Minom* – Mina je u Vodnikovo doba bilo tipično žensko ime« (Zlobec 1974: 26) in pri verzu »pastir s Minom«: »*pastir s Minom* – Mina je u Vodnikovo doba bilo tipično žensko ime« (Zlobec 1981: 26). Več sprememb je v Paljetkovem prevodu Prešerna, navajam nekaj primerov iz *Zdravljice*:

Zdravica v prvi izdaji (Zlobec 1974: 33–34)

Opet nam loze mile
rodiše, drûzi, vince to
slatko što gali žile,
i vèdrī oko, srce svo,
skida nam
brigā kam,
sred prsi budi nādē plam!
[...]
Mir, sloga, sreća prava,
jednakost, nek se k nama vrate!
Sva djeca što ih Slava
ima, nek sada sva se zbrate,
da oblast
i s njom čast,
ko nekad, naša budu vlast!
[...]
Nek svaki narod žije,
što dočekati žudi dan,
da, kud god sunce grije,
sa svijeta razdor bude zgnan,
bližnji svi
slobodni
da su, brat susjed, ne vrag zli.

Zdravica v drugi izdaji (Zlobec 1981: 33–34)

Opet su loze mile
nam, drûzi, dale vince gle
što, slätko, krijepi žile,
i vèdrī oko, srce sve,
što kām zlih
briga svih
s grudi nam skida, bodri njih!
[...]
Mir, sloga, sreća prava,
da vrate nam se natrag pak,
sva djeca što ih Slava
ima, da dlan si pruže jak,
da nam vlast
i s njom čast,
u ruke opet mognu past!
[...]
Živ narod svaki da je,
što dočekati želi dan,
da, kud god sunce sjaje,
sa svijeta razdor bude zgnan,
slobodni
da su svi
susjed brat, a ne dušman zli.

4 *Antologija slovenske poezije, tretjič*

Tretja izdaja *Antologije slovenske poezije* je izšla leta 1993 z oznako, da gre za dopolnjeno izdajo, in v drugačnih kulturnih in političnih okoliščinah, tj. po razpadu skupnega kulturnega prostora, skupnega trga in skupne države. Zasnova je delno spremenjena, v tretji izdaji ni Zlobčeve **Opombe** in Mihaličevega zapisa **Ob prevodih**,³ ni **Abecednega kazala pesnikov** in poglavja **Iz literature o slovenski**

3 Sprememba je tudi ta, da so bili prevajalci v prvih dveh izdajah navedeni pod vsako posamezno pesmijo in v kazalu, v tretji izdaji pa samo v kazalu.

poeziji, dodan pa je pripis **Ob tretji izdaji** (v **Uvodu**) in novi sta poglavji **Post scriptum 1990** (ki uvaja Franceta Balantiča in Ivana Hribovska, »pesnika, ki sta bila dejavna domobranca in ki sta tragično končala kot žrtvi usodnega spopada, za obema pa je ostala pesniška zapaščina, ki sedaj ne vzbuja zgolj spoštovanja, temveč se nam razkriva kot eden od vrhuncev slovenske lirike tistega časa in kot zelo zanimiva z različnih zornih kotov« (Zlobec 1993: 215); prev. L. Paljetak) in **Temni intermezzo** (ki uvaja poezijo »iz temnic«, poezijo, ki je »nastajala v zaporih, v obdobju od leta 1948 do leta 1952« (Zlobec 1993: 226), s pesnikoma Igorjem Torkarjem in Jožetom Javorškom (L. Paljetak)).

J. Javoršek je v prvih dveh izdajah sicer zastopan kot Jože Brejc v poglavju **lirika narodnoosvobodilnega boja in revolucije** – v tretji izdaji je v tem poglavju zastopan z obema imenoma. Pravzaprav ne v tem poglavju, saj je v tretji izdaji to obdobje poimenovano **lirika osvobodilnega boja**, precej sprememb pa je tudi v uvodnem zapisu (kjer je poimenovanje takšno: **lirika osvobodilnega boja in vojne nasploh**), navajam nekaj primerov: v prvi in drugi izdaji beremo, da je lirika upora odraz časa, ko je individualni glas izpovedi hkrati tudi objektivni glas množice, odraz trenutka, ko je obstoj kakšne skupnosti – naroda ali družbe – usodno ogrožen, in da je takšno obdobje »neprijeporno bilo narodnoosvobodilna borba i u njenom sklopu naša socijalna revolucija« (Zlobec 1974 in 1981: 191), v tretji izdaji pa se citirani del glasi, da so takšno obdobje »neprijeporno bili osvobodilna borba, progonstva, poniženja, patnje i smrti u vrijeme rata« (Zlobec 1993: 193), besedna zveza »doba rata i revolucije« je v tretji izdaji »doba rata«, v prvih dveh izdajah o slovenski partizanski liriki beremo: »Radi se naime o slici narodnoosvobodilnog rata i revolucije Slovenije u pjesništvu koje po svom postanju pripada tom vremenu.« (Zlobec 1974 in 1981: 192), v tretji pa: »Radi se naime o slici okupacije i osvobodilnog rata Slovenije u pjesništvu koje po svom postanju pripada tom vremenu.« (Zlobec 1993: 194) O pomenu Borove zbirke *Previharimo viharje* v prvi in drugi izdaji beremo, da bi avtor že samo zaradi te zbirke »zauvijek ostao zapisan u slovenskoj kulturnoj i političkoj povijesti i činio značajnu kariku u razvitku slovenske poezije« (Zlobec 1974 in 1981: 193), v tretji izdaji pa, da bi avtor že samo zaradi te zbirke »činio značajnu kariku u razvitku slovenske poezije« (Zlobec 1993: 194), večne zapisanosti v slovensko kulturno in politično zgodovino pa si očitno ne more več obetati. Kajuh je bil v prvi in drugi izdaji pesnik, »koji je cjelokupnim svojim pjesničkim stvaranjem vezan za narodnoosvobodilački rat i revoluciju« (Zlobec 1974 in 1981: 192), v tretji izdaji pa je pesnik, »koji je cjelokupnim svojim pjesničkim stvaranjem vezan za taj rat i njegovo vrijeme« (Zlobec 1993: 194). Opomba ob Borovi pesmi *Kri v plamenih* v prvi in drugi izdaji pojasnjuje, da so bile Borove pesmi »iznimno popularne među borcima, budile svijest i oduševljavale« (Zlobec 1974 in 1981: 193), v tretji izdaji pa, da so bile »iznimno popularne među slovenskim partizanima« (Zlobec 1993: 195).

S tretjo izdajo so v antologijo poleg F. Balantiča in I. Hribovska uvrščeni še Branko Hofman (prev. **Ljubomir Stefanović**, prevajalec, ki pri prvi in drugi izdaji ni sodeloval), Milan Dekleva (L. Stefanović), Milan Jesih (L. Paljetak), Jaša

Zlobec (L. Stefanović), Ace Mermolja (S. Mihalić), Jure Detela (L. Paljetak), Boris A. Novak (L. Paljetak), Rade Krstić (L. Stefanović), Maja Vidmar (L. Stefanović), Alojz Ihan (L. Stefanović) in Aleš Debeljak (L. Paljetak). Razširjeno je tudi poglavje z zamejskimi pesniki (»pjesnici preko granica«), in sicer s poezijo dveh »avstralskih« pesnikov – Berta Pribca in Jožeta Žoharja ter s poezijo Marija Čuka in Maje Haderlap. Pesniki E. Kocbek, J. Udovič, M. Bor, C. Vipotnik, I. Minatti, C. Zlobec, L. Krakar, T. Pavček, J. Menart, D. Zajc, K. Kovič, F. Forstnerič, Venio Taufer, J. Snoj, S. Vegri, S. Makarovič, E. Fritz, N. Grafenauer, T. Šalamun, T. Kuntner in I. Svetina so zastopani z dodatnimi pesmimi.⁴

Bio- in bibliografski podatki so posodobljeni, poleg M. Hećimović jih je prevedla **Anamarija Paljetak**.

5 *Antologija hrvaške poezije*

Antologijski izbor hrvaške poezije Slavka Mihalića v slovenskem prevodu je izdala Cankarjeva založba leta 1975. Redaktor je bil Ciril Zlobec. V »spremnici knjigi na pot« se založnica mdr. zahvali pesnikoma Mihaliću in Zlobcu »za izbor in skrb nad prevodi« (Mihalić 1975: 6), nato sledi uvodno poglavje **Šest stoletij hrvaške poezije**, v katerem Mihalić zgodovinsko in literarnozgodovinsko oriše pot in razvoj hrvaške poezije. Pesniki v antologiji niso razvrščeni v sklope po posameznih obdobjih, temveč si preprosto kronološko sledijo. Jedrnate bio- in bibliografske podatke najdemo na koncu v poglavju **Beleške o pesnikih**.

Enako kot pri *Antologiji slovenske poezije* so tudi tu pesnike prevajali⁵ pesniki, in sicer **Ervin Fritz** (Stanko Vraz, Dragutin Domjanić, Milan Begović, Vladimir Nazor, Janko Polić Kamov, Fran Galović, Nikola Polić, Miroslav Krleža), **Alojz Gradnik** (Ivan Mažuranić, Silvije Strahimir Kranjčević), **Kajetan Kovič** (Gustav Krklec), **Peter Levec** (Gustav Krklec), **Janez Menart** (Avgust Harambašić, Antun Gustav Matoš, Vladimir Vidrić, D. Tadijanović, Jure Kaštelan, Zvonimir Golob), **Ivan Minatti** (D. Tadijanović), **Tone Pavček** (Tin Ujević, Gustav Krklec, Dobriša Cesarić, Ivan Goran Kovačić, Vesna Parun), **Jože Šmit** (začenjavci, Marko Marulić, Šiško Menčetić, Džore Držić, Ranjinov zbornik, Marin Krističević, Mavro Vetranović, Hanibal Lucić, Petar Hektorović, Mikša Pelegrinović, Nikola Nalješković, Petar Zoranić, Sabo Mišetić Bobaljević »Glušec«, Dinko Ranjina, Juraj Baraković, Dominko Zlatarić, Stijepo Đurđević, Ivan Gundulić, Ivan Bunić Vučić, Fran Krsto Frankopan, Ignjat Đurđević, Antun Kanižlić, Matija Petar Katančić), **Ciril Zlobec** (Lavoslav Vukelić, Ante Kovačić, S. S. Kranjčević, D. Domjanić, Ljubo Wiesner, Vladimir Čerina, Antun Branko Šimić, Mate Balota, Vjekoslav Majer, Vlado Vlaisavljević, Franjo Alfirević,

4 J. Menart mdr. s pesmijo *Domovina*. Golobov prevod te pesmi sta uglasbila Arsen Dedić in Zoran Predin na plošči *Svjedoci – Priče* (1989), z njima jo je odpel tudi pevec skupine Riblja čorba Bora Đorđević.

5 Nekatere prevode iz antologij je kritično ovrednotila Anja Bračić Peshevska v diplomski nalogi *Daj – dam, Na ti go – daj mi go (prevajanje poezije iz srbsko-hrvaškega oziroma hrvaško-srbskega ter makedonskega jezika v slovenski jezik in narobe – prevođenje poezije sa srpskohrvatskog, odnosno hrvatskosrbskog te makedonskog jezika na slovenski i obrnuto)*, Oddelek za slavistiko in Oddelek za primerjalno književnost in literarno teorijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, 2013, mentorja Đurđa Strsoglavac in Boris. A. Novak.

Nikola Šop, Drago Ivanišević, Šime Vučetić, Vladimir Popović, Marin Franičević, Ivo Kozarčanin, Jure Franičević – Pločar, Jure Kaštelan, Živko Jeličić, Slavko Mađer, Nikola Miličević, Stanko Juriša, S. Mihalić, Josip Pupačić, Miroslav Mađer, Milivoj Slaviček, Ivan Slamnig, Zvonimir Balog, Vesna Krmpotić, Antun Šoljan, Danijel Dragojević, Mate Ganza, Alojz Majetić, Zvonimir Majdak, Zvonimir Mrkonjić, Josip Sever, Dubravko Horvatić, Igor Zidić, Luko Paljetak, Goran Babić, Jakša Fiamengo, Zvonko Maković, Sonja Manojlović) in **Branko Žužek** (Petar Preradović, Vladimir Vidrić).

Uvodno poglavje in **Beležke o pesnikih** je prevedel **Jaša Zlobec**.

6 Na koncu

Ciril Zlobec se je v nekrologu za Slavka Mihalića leta 2007 spomnil njunega antologijskega sodelovanja:

Ena njegovih glavnih dejavnosti je bila še posebna skrb za slovensko in makedonsko poezijo, bil je namreč prepričan, da srbohrvaško jezikovno področje živi nekako samozadostno, tako kot v politiki tudi v literaturi. Zato se je sam lotil prevajanja in pritegnil k sodelovanju najuglednejše hrvaške pesnike ter jim poznavalsko odkrival slovensko in makedonsko poezijo. [...] Prepričal je založbo Školska knjiga, ki ima najboljšo distribucijsko mrežo, da je v svoj najpopularnejši program uvrstila *Antologijo slovenske poezije od Vodnika do najmlajših našega časa*. Antologija je doživela tri izdaje v fantastični skupni nakladi 20.000 izvodov. K sodelovanju je pritegnil najboljše hrvaške pesnike, ki so že z avtoriteto svojih imen veliko pripomogli k uspehu antologije in ugledu slovenske poezije med hrvaškimi bralci. Občudoval sem njegov zanos, ko sva skupaj pripravljala to veliko delo, dobesedno živel je z njim, trepetal v »kriznih«
trenutkih, se navduševal nad vsako dobro prevedeno pesmijo, skratka: Slovenci, ne samo slovenska poezija, smo imeli v njem odličnega ambasadorja, kakršnih v svetu ni veliko. [...] V enaki meri, kot je populariziral slovensko in makedonsko poezijo na srbohrvaškem jezikovnem področju, je veliko storil tudi za hrvaško: njegova *Antologija hrvaške poezije*, ki je izšla 1975 pri Cankarjevi založbi, je naravnost monumentalno delo [...] Pri tej antologiji sem se mu skušal oddolžiti za njegovo skrb in ljubezen pri slovenski: organiziral sem ekipo pesnikov, ki smo storili vse, da bi bilo slovenjenje hrvaške poezije kar najbolj kvalitetno. (Zlobec 2007)

Ko je Slavko Mihalić leta 2000 prejel literarno nagrado vilenica, sem ga v intervjuju za *Delo* vprašala o sodelovanju s Cirilom Zlobcem:

Od Slovencev sta z Zlobcem kar precej sodelovala. Pri prevodih, antologijah ...

To je bilo na začetku 70. let, ko sva se že lep čas poznala. Skupaj smo uredili antologijo hrvaške poezije v slovenščini in antologijo slovenske poezije v hrvaščini. Na Hrvaškem so natisnili 10.000 izvodov antologije slovenske poezije, ki je bila kmalu razprodana, tako da smo pripravili drugo izdajo, v 90. letih pa tretjo in k vsaki izdaji smo dodali nove pesnike. Za obe antologiji so prevode prispevali pesniki. Na Hrvaškem prej nismo imeli dobrih prevodov slovenske poezije, mi pa smo se dela lotili resno. [...] Prevodi so bili res dobri.

In tudi nagrajeni.

Da, Društvo slovenskih pisateljev mi je podelilo Župančičevo listino. To je bil začetek lepega sodelovanja, ki še vedno traja. (Mihalič, StrsoGlavec 2000: 6)

Viri in literatura

- MIHALIČ, Slavko (ur.), 1975: *Antologija hrvaške poezije*. Ljubljana: Cankarjeva založba.
- MIHALIČ, Slavko, STRSOGLAVEC, Đurđa, 2000: V krizi je knjiga, ne književnost: pogovor s Slavkom Mihaličem, vileniškim nagrajencem. *Delo* XLII/211 (11. 9. 2000). 6.
- ZLOBEC, Ciril (ur.), ¹1974: *Antologija slovenske poezije*. Zagreb: Školska knjiga.
- ZLOBEC, Ciril (ur.), ²1981: *Antologija slovenske poezije*. Zagreb: Školska knjiga.
- ZLOBEC, Ciril (ur.), ³1993: *Antologija slovenske poezije*. Zagreb: Školska knjiga.
- ZLOBEC, Ciril, 2007: *Slavko Mihalič*. Nekrolog iz Letopisa SAZU. <https://www.sazu.si/clani/slavko-mihalic> (dostop 1. 2. 2021)

Prispevek je nastal v sklopu raziskovalnega programa št. P6-0265, ki ga sofinancira Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije iz državnega proračuna.